

# *Fjernarkiv*

Digte  
af Christian Stokbro Karlsen

copyright forfatteren og forlaget Jorinde & Joringel, 2011  
ISBN 978-87-7322-221-8

efter aftale med forfatter og det oprindelige forlag  
kan denne elektroniske genudgivelse (som er et uddrag)  
downloades gratis hos [www.palepoets.com](http://www.palepoets.com)

*Ich denken einen langen Schlaf zu tun*

1)

Måske en kvinde håndterede din krop,  
måske en kvinde vaskede din hud,

måske en kvinde strøg dig gennem håret,  
måske en kvinde forlod dig på rullebordet?

Blindt udstrakt og fuld af tyngde;  
ansigtets kapillærer var blåviolette.

Din hud var gennemsigtig og trukket  
af kulde. Du var tømt for gentagelse.

Vær bare stolt, død, vær bare mægtig;  
ingen søvn skal undslippe dine drømme,

som når et barn eller dyr pludselig vågner  
og ikke ved, hvor det er,

kun at det har drukket og nu står  
under et slapt, hvidt sejl.

2)

Man listede sig gennem soveværelset,  
der var koldt og lugtede af skråtobak,

forbi din brede ryg  
med den slidte, brune strikkeskjorte,

og ud på toilettet med træk og slip,  
hvor en af fugerne i vinduet var krakeleret.

Soveværelset var nøjsomt,  
med det mørke spejl og tapetet fra fyrreterne.

Der var altid efterår, når vi var på besøg.  
Fra legepladsens rustne stativer overfor

lignede dit hus købmandsbutikken  
længere nede ad gaden,

hvor det eneste, der lyste op,  
var nogle gamle udsalgsskilte.

3)

Som plastikblomster og tyl  
mod de sorte træer i marts

under en koldblå himmel og  
tidlige kondensstriber.

Som vinden, der strømmer  
ud af barndommens efterår

og ind i den voksne mand  
fra en ødelagt fuge.

Som denne morgen  
med styrtende måger og

et sind, der forbereder sig  
på et afløb af pudset stål.

Som nu her, i et hverken-eller  
indhyllet i billige parfumer.

4)

Sjælen skal have sit  
som også de efterladte,

der hver dag står op  
til mere af det samme.

For ethvert sprog, de har lært sig,  
står som en kold afvisning af det,

der kunne have været,  
men som aldrig var.

Venter man længe nok,  
vil også det blive en løgn,

indtil kun de tomme pupper er hvad,  
begæret har at gøre godt med;

for på den måde at nå bag om det,  
der allerede en gang for alle er blevet afvist.